

Nye åbningstider i Østre Landsret

29. Frihedsberøvelse, administrativ - Fodbolduroligheder - Menneskerettigheder - Tysk sag
30. Tyveri, groft - Strafudmåling - Beviser
31. Færdselsloven - Opbremsning? - Beviser - Video - Frifindelse
32. Tyveri - Hæveautomater - Strafudmåling
33. Advokater - Ytringsfrihed - Menneskerettigheder - Russisk sag
34. Menneskerettigheder - Asyl - Afghanske tolke m.v. - Engelsk sag
35. Menneskerettigheder - Fængsler - Peberspray - Tåregas - Tortur - Erstatning - Estiske, tyrkiske og polske sager
36. Vold - Nødværge - Udvisningspåstande - Frifindelse
37. Våben - Forsæt - Forsøg - Frifindelse
38. Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Østre Landsret
Præsidenten

Den 22. marts 2013
J.nr. 21A-5-13

Nye åbningstider i Østre Landsret fra 1. april 2013

Danmarks Domstole har besluttet at ensarte åbningstiden ved retterne. På den baggrund ændres Østre Landsrets åbningstider pr. 1. april 2013 til følgende:

Åbningstid

Østre Landsrets åbningstid for personlig og telefonisk henvendelse er

mandag – fredag: Kl. 08.30 - 15.00.

Personlig henvendelse skal ske til Informationen, Bredgade 59, 1260 København K.

Lukket

Landsretten holder lukket lørdage, søn- og helligdage, grundlovsdag samt den 24. og den 31. december.

Landsretten kan ved bekendtgørelse på landsrettens hjemmeside – www.oestrelandsret.dk – fastsætte særlige åbningstider for en bestemt dato eller periode.

Telefon

Landsrettens hovedtelefonnummer er 99 68 62 00. Sektionernes telefonnumre er følgende:

	Afdelinger	Direkte telefon	Telefax
Sektion A	1., 15., 16, 17.	99 68 63 10	33 14 58 22
Sektion B	2., 5., 6., 7.	99 68 63 20	33 14 58 22
Sektion C	3., 8., 9., 10.	99 68 63 30	33 14 58 22
Sektion D	4., 11., 14., 18.	99 68 63 40	33 14 58 22
Sektion E	12., 13., 21., 23.	99 68 63 50	99 68 65 99
Sektion F	19., 20., 22.	99 68 63 60	99 68 65 99

E-mail

Se postkasseoversigt på

<http://www.domstol.dk/oestrelandsret/praktiskeoplysninger/emails/Pages/default.aspx>.

Indlevering af processkrifter eller andet materiale

Indlevering af processkrifter eller andet materiale til landsretten skal ske inden for åbningstiden, hvis materialet skal anses for modtaget den pågældende dag. Indlevering ved personlig henvendelse skal i åbningstiden ske til Informationen.

Materiale, der modtages efter åbningstiden, vil blive anset for modtaget den næste dag, hvor landsretten har åbent.

Uden for åbningstiden kan post afleveres i postkasserne ved indgangene Bredgade 59 og Fredericiagade 26.

Bredgade 59, 1260 København K. Tlf. 99 68 62 00 (Fax 33 14 58 22) Hjemmeside: www.oestrelandsret.dk.

Landsforeningens Meddelelse 29/2013

Frihedsberøvelse, administrativ - Fodbolduroligheder - Menneskerettigheder - Tysk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 5

Tysk fodboldfan O klagede over, at han var blevet frihedsberøvet 4 timer for at forebygge, at han organiserede og tog del i et voldsomt opgør mellem fodboldfans. Domstolen fandt frihedsberøvelsen berettiget efter EMK art. 5, stk. 1 b, "for at sikre opfyldelsen af en ved lov foreskrevet forpligtelse".

Frihedsberøvelsen var rettet mod O's specielle forpligtelser til at afstå fra at arrangere et opgør mellem modstridende grupper af fodboldbøller ved en kamp i april 2004.

Ostendorf mod Tyskland, app. 15598/08, 7/3 2013

Ostendorf, herefter O, der boede i Bremen, drog til Frankfurt med en gruppe personer for at overvære en fodboldkamp, men blev anholdt af politiet og tilbageholdt i 4 timer, indtil kampen var ovre.

Politiet havde på forhånd modtaget oplysninger fra kollegerne i Bremen, der anså O for leder af en gruppe fodboldbøller, der ikke veg tilbage for vold. Inden man skred til anholdelse, havde man visiteret gruppen, hvor man fandt en mundbeskytter og adskillige handsker fyldt med sand, hvorefter gruppen blev overvåget og O beordret til at holde sig sammen med gruppen. Han blev anholdt, da han forsvandt herfra og fundet på et dametoilet på en pub.

O klagede over tilbageholdelsen i det nationale system, men fik ikke medhold.

Der var enighed om, at der forelå en frihedsberøvelse i art. 5, stk. 1's forstand. Ligeledes, at tilbageholdelsen var hjemlet i den lokale politivedtægt.

Domstolen lagde vægt på de informationer, politiet havde modtaget, sammenholdt med O's adfærd. Hans tilbageholdelse kunne rubriceres som nødvendig for at forebygge, at han begik en lovovertrædelse. At beslaglægge O's mobiltelefon og adskille ham fra gruppen ville ikke være tilstrækkeligt.

Formålet var alene præventivt efter politivedtægten - ikke for at retsforfølge ham.

Det var derfor ikke, som af regeringen hævdede, en frihedsberøvelse, der var berettiget efter EMK art. 5, stk. 1 c. Derimod fandt frihedsberøvelsen ind under EMK art. 5, stk. 1 b, efter domstolens praksis.

O havde overtrådt politiets pålæg om at holde sig sammen med gruppen, idet han i modsat fald ville blive anholdt. Han var blevet løsladt, så snart kampen var overstået, og frihedsberøvelsen havde været proportional med formålet om, at fodboldkampen skulle finde sted i fred og ro.

Der forelå således ikke en krænkelse af art. 5, stk. 1.

- oo0oo -

Referatet er udarbejdet på baggrund af en engelsksproget pressemeddelelse på domstolens hjemmeside.

Landsforeningens Meddelelse 30/2013

Tyveri, groft - Strafudmåling - Beviser

Straffelovens § 276 og § 286

To rumænere blev dømt for systematiske indbrudstyverier over en periode fortrinsvis i marts 2012. De blev afsløret af aflytning af deres telefoner og masteoplysninger nær gerningsstederne. I forhold 1 tillige DNA-bevis.

3 års fængsel og udvisning - stadfæstet af landsretten.

ØL 22. afd. S-3645-12, 12/3 2013

C på 45 og D på 26 år fra Rumænien var tiltalt for en lang række tyverier efter straffelovens § 286.

C 30 indbrudstyverier, heraf 21 begået i forening med D fra privat beboelse i marts 2012.

D havde 2 selvstændige forhold, herunder et tyveriforsøg i januar 2012, hvor han havde efterladt DNA. Herudover overtrædelse af et indrejseforbud fra december 2011, hvor han blev straffet for tyveri og hæleri med fængsel i 60 dage.

C var ustraffet. Han ønskede ikke at afgive forklaring i retten under hovedforhandlingen.

Byrettens begrundelse og afgørelse (side 9):

"Alle forhold bortset fra forhold 1.

Da de tiltalte blev anholdt, var de i besiddelse af de telefoner, som politiet har aflyttet. Begge tiltalte afgav forklaring i grundlovsforhøret, men forklaringerne strider stort set på alle punkter mod hinanden. Forklaringerne i grundlovsforhøret tillægges derfor ikke anden betydning, end at forklaringerne belyser graden af de tiltaltes troværdighed. C har ikke forklaret noget som helst siden, men han har på den anden side heller ikke bestridt, at den telefon, politiet fandt ham i besiddelse af, var hans. D har forklaret, at den ene af de telefoner, han var i besiddelse af ved anholdelsen, var en, han havde købt dagen før, af en ukendt mand. Det er dokumenteret, at der i telefonernes "telefonbøger" var optaget den anden tiltaltes nummer, og at der er sendt sms'er til D's kone og en veninde, **inden** han efter sin egen forklaring havde købt telefonen. Det er også dokumenteret, at der har været samtaler mellem de to telefoner rigtigt mange gange tæt på indbrudssteder. Der er aflyttet mange samtaler, hvor disse telefoner blev benyttet, og hvor de personer, der taler, er i færd med at begå indbrud eller foretager sig noget i tilknytning til indbrud.

De tiltalte er også blevet aflyttet i forbindelse med de indbrud, de har erkendt. De samtaler, de førte i forbindelse med disse indbrud, svarer i indhold og også lydæssigt til de samtaler, der blev ført i forbindelse med de andre indbrud. Retten har derfor anset det for sikkert, at de aflyttede samtaler er ført mellem de tiltalte i det omfang, anklageren har hævdet. Disse samtaler beviser, at de tiltalte i en periode dagligt beskæftigede sig med indbrudstyveri. Der er dokumenteret rigtig mange masteoplysninger, der viser, at telefonerne var i området samtidig med, at der blev begået et eller flere indbrud eller forsøg herpå i nærheden af de sendemaster, hvor mobiltelefonerne gik på telemasterne. Den bil, de tiltalte kørte i, er blevet fotograferet på et gerningssted, dagen før de tiltalte blev anholdt. De tiltalte er ganske tydeligt blevet optaget af naboens overvågningskamera i forhold 33. De tiltalte har erkendt de forhold, hvor de nærmest blev anholdt i forbindelse med tyverier, men ikke andet. De har nægtet forhold, hvor rettens vurdering er, at der er ganske utvetydige beviser, ligesom D med meget af det, han har sagt, har givet retten indtryk af, at han er en person, der benægter fakta.

På denne baggrund og efter bevisførelsen i øvrigt er det bevist, at de tiltalte har begået de nævnte forhold.

Til forhold 1 bemærkes særligt, at fundet af DNA materiale ikke helt alene kan udgøre et bevis, men set i lyset af, at D både før og efter 14. januar 2012 er fundet skyldig i rigtig mange indbrudstyverier, at indbrudsforsøget er begået inden for det geografiske område, hvor han har begået mange andre tyverier, og at han ikke har kunne give nogen som helst forklaring om, hvordan hans DNA så kunne findes på gerningsstedet eller, hvor han var på gerningstidspunktet, anser retten det for ubetænkeligt også at kende ham skyldig i dette forhold.

De tiltalte er dermed fundet skyldige i alle forholdene.

Til anvendelsen af straffelovens § 286 bemærker retten, at bestemmelsen allerede skal anvendes efter antallet af forhold og værdierne, men herudover også fordi, tyverierne og forsøgene er sket i led af organiseret kriminalitet. Det støtter retten på fund af koster fra tyverierne hos en hælér i Berlin, sammenholdt med de aflyttede telefonsamtaler, B og P har været involveret i.

C er fundet skyldig i flere forhold end D. Til gengæld var D straffet for ligeartet kriminalitet kort forinden. Derfor fastsætter retten samme straf til de to tiltalte.

Straffen til begge tiltalte fastsættes i medfør af straffelovens § 286, jfr. § 276, jfr. til dels § 21 og for D tillige udlændingelovens § 59b.

Straffen til begge tiltalte fastsættes til fængsel i 3 år.

Ingen af de tiltalte har påberåbt sig, at der foreligger blot et af de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26 stk. 1. De tiltalte er omfattet af udlændingelovens § 24, jfr. § 22, stk. 1, nr. 6. Der er herefter intet grundlag for at statuere, at udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Derfor er udvisning en lov-mæssig følge jfr. § 26, stk. 2. Retten tager derfor udvisningspåstanden til følge med indrejseforbud for bestandig jfr. udlændingelovens § 32, stk. 2. nr. 5."

Begge ankede til landsretten med påstand om delvis frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod domfældelse i overensstemmelse med byrettens bevisresultat samt skærpeelse.

C forklarede bl.a., at han kunne erkende 22 indbrud, men han kom ikke til Danmark for at begå indbrud. Meningen var, at han skulle videre fra Sverige til Rumænien.

D forklarede bl.a., at han godt kunne erkende at have begået flere indbrud, men han kunne ikke sige, hvor mange, tid eller sted. Han kom til Danmark for at finde arbejde, men da det ikke lykkedes, begyndte han at stjæle.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"C har for landsretten erkendt sig skyldig i forhold 6-8, 10, 15-29 og 31-33 og har forklaret, at disse indbrud blev begået sammen med D.

D har erkendt sig skyldig i forhold 1 og 30-33 og har erkendt at have begået flere indbrud og har forklaret, at når C har forklaret, at C har begået 22 indbrud sammen med ham, er det korrekt.

På den baggrund og af de grunde, der er anført i dommen, findes de tiltalte også efter bevisførelsen for landsretten, skyldige i overensstemmelse med anklageskriftet som berigtiget for byretten.

Ved lov nr. 760 af 29. juni 2011 blev opregningen af eksempler på tilfælde, hvor der kan ske strafskærpeelse, udvidet med tyveri begået som led i organiseret indbrudstyveri. Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår blandt andet:

"...

Det tilsigtes med den foreslåede ændring, at straffen for organiseret indbrudstyveri, der henføres under strafskærpeelsesreglen i straffelovens § 286, stk. 1, jf. nærmere

herom afsnit 2.1.2, gennemgående forhøjes med en tredjedel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene.
..."

På den baggrund findes straffene passende udmålt.

Det tiltrædes, at de tiltalte er udvist af Danmark som begrundet og bestemt af byretten, ligesom konfiskationen tiltrædes."

Efter en korrektion vedr. et erstatningskrav fortsætter landsretten:

"Med denne ændring stadfæster landsretten dommen."

Landsforeningens Meddelelse 31/2013

Færdselsloven - Opbremsning? - Beviser - Video - Frifindelse

Færdselslovens § 41

Det kan godt betale sig at gennemse politiets videoer i færdselssager inden retsmøder, som nedenstående sag, der endte med frifindelse, viser.

Retten i Glostrup nr. 15-4650/2012, 13/3 2013

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 41, stk. 3, ved i januar 2012 kl. 12.03 at have ført en personbil ad Holbæk motorvejen under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, idet han uden rimelig grund foretog pludselig opbremsning til fare for et bagved kørende lastvognstog, som måtte bremse for at undgå påkørsel.

Der var påstand om bøde og betinget frakendelse. T nægtede sig skyldig. Resten er citat af dommen:

"T har forklaret, at han på det i anklageskriftet anførte tidspunkt kørte i sin bil ad Holbækmotorvejen mod Amager. Han kørte 100 km/t. Han er sikker på hastigheden, da han kørte med fartpilot. Han skulle på arbejde. Omkring Taastrup-afkørslen trak han ud i midterbanen for at overhale en lastbil. Da han kom op på siden af lastbilen, bemærkede han, at chaufføren sad med benene oppe. Pludselig foretog lastbilchaufføren et vognbaneskift over i tiltaltes vognbane. Tiltalte foretog en undvigemanøvre ved at trække mod venstre, hvor der heldigvis var plads. Tiltalte trak herefter ind foran lastbilen. Der var tilstrækkelig afstand ned til lastbilen. Tiltalte hverken bremsede

eller aktiverede bremselygterne. Tiltalte satte i øvrigt ikke hastigheden ned. Lastbilen øgede hastigheden og kom meget tæt på tiltalte. Tiltalte trak herefter mod højre og gav lastbilchaufføren fingeren.

Tiltalte blev efterfølgende kontaktet af politiassistent P, som foreviste videoen for tiltalte.

Vidnet politiassistent P har forklaret, at han kørte i en civil patruljevogn på Holbæk-motorvejen. Han bemærkede en lastbil, som kørte meget tæt på en forankørende personbil. Han så ikke, hvad der var sket forinden. Han standsede lastbilen. Lastbilen kørte vel 85-90 km/t. Han så lastbilens fartskrivere, men skrev det ikke i sin rapport. Lastbilchaufføren blev ikke sigtet for noget. Da vidnet så efterfølgende så videoen, ringede han til tiltalte, som han siden sigtede. Vidnet så ikke tiltalte bremse eller aktivere sin bils bremselys.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Tiltalte har forklaret, at han hverken bremsede, sænkede farten eller aktiverede sin bils bremselys, da han lå placeret foran lastbilen.

Vidnet politiassistent P så ikke, om tiltalte bremsede, sænkede farten eller aktiverede sin bils bremselys, da han lå placeret foran lastbilen.

Ud fra videooptagelsen kan det ikke ses, at tiltalte bremsede eller aktiverede sin bils bremselys, da han lå placeret foran lastbilen.

Retten finder ikke, at det ud fra videooptagelsen eller vidnets forklaring kan lægges til grund, at tiltalte bremsede, sænkede farten eller aktiverede sin bils bremselys, da han lå placeret foran lastbilen.

Retten finder desuden ikke, at det på baggrund af lastbilens opbremsning kan lægges til grund, at tiltalte bremsede, sænkede farten eller aktiverede sin bils bremselys. Det er i den forbindelse tillagt vægt, at der ikke er foretaget måling af lastbilens hastighed.

Der er derfor ikke ført det for domfældelse fornødne bevis for, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 41, stk. 3.

Tiltalte frifindes derfor for den rejste tiltale."

Forsvarerens udlægning er som følger:

"Historien er, at et stort lastvognstog foretog et hasarderet vognbaneskift stort set lige foran næsen på en civil patruljevogn med en ældre betjent, der var stærkt optaget af en samtale med en FDM medarbejder, der var på besøg.

Den forankørende personbil kørte med cirka 100 km/t. Lastbilen kørte væsentligt hurtigere og måtte derfor bremse op for ikke at køre ind i personbilen.

Som det fremgår af dommen, valgte man at sigte føreren af personbilen og ønskede en betinget førerretsfrakendelse."

Landsforeningens Meddelelse 32/2013

Tyveri - Hæveautomater - Strafudmåling

Straffelovens § 276

Rumæneren R var tiltalt for i 4 tilfælde at have tilegnet sig hævekort og foretaget 13 hævnninger eller forsøg herpå, i alt 47.352 kr. (heraf 7.000 kr. forsøg). Fængsel i 3 måneder og udvisning.

1) Retten på Frederiksberg nr. 2-1953/2013, 20/3 2013

Der henvises til ovennævnte resumé.

Sagen blev behandlet som en tilståelsessag, idet R på 36 år i det første forhold erkendte hæleri med hensyn til det kort, han havde modtaget, og i de tre andre forhold tyveri. Hævningerne, der var dokumenteret af fotos, blev erkendt blankt. Nogle af forholdene var begået i forening med andre.

Der var påstand om 3 måneders fængsel og udvisning. Mod det sidste blev der ikke protesteret. Gerningsperioden var fra november 2012 til februar 2013.

Retten udmålte straffen til 3 måneders fængsel og udvisning.

- oo0oo -

Anklageren henviste til en nylig afsagt afgørelse:

2) Københavns Byret nr. SS 2-5837/2013, 12/3 2013,

hvor en anden rumæner under en tilståelsessag blev dømt i 18 forhold, herunder 4 tyverier af kort og 14 hævninger til et samlet beløb på 77.408 kr., heraf 6.000 kr. forsøg. Straffen blev her udmålt til 4 måneder.

Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren og antallet af forholdene, der har haft en systematisk karakter, og som er begået af flere i forening."

Der skete ligeledes udvisning.

Landsforeningens Meddelelse 33/2013

Advokater - Ytringsfrihed - Menneskerettigheder - Russisk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 10

Russisk advokat var berettiget til at fremføre kritik under en TV-udsendelse af fængselsfunktionærers behandling af hans kollega. Krænkelse af EMK art. 10, at han var blevet idømt erstatning for udtalelsen.

Reznik mod Rusland app. 4977/05, 4/4 2013

Klageren R, en russisk advokat og formand for advokaterne i Moskva, medvirkede i en TV-udsendelse i 2003, hvor han kritiserede den hårdhændede behandling, som en af hans kvindelige kolleger havde været udsat for af mandlige fængselsbetjente.

R blev det følgende år dømt til at betale erstatning til en fængselsinspektør og fængselsfunktionær.

R klagede i februar 2005 over, at hans ytringsfrihed var blevet krænket.

Diskussionen mellem staten og klageren gik bl.a. på, at R ikke i TV-udsendelsen havde navngivet fængslet eller funktionærerne, men staten hævdede, at det var almindelig kendt.

Spørgsmålet var tillige, om den kvindelige advokats legeme var blevet ransaget eller blot besigtiget under overværelse af mænd.

Med henvisning til en lang række tidligere afgørelser, heraf flere, hvor Rusland var indklaget, nåede domstolen til, at R ikke kunne bebrejdes, at han havde brugt ordet ransagning (search) i TV-debatten. Det var et almindeligt ord og dækkede i daglig-

dags sprog for, hvad advokaten havde været udsat for. Det havde været anderledes, hvis der var tale om en procedure eller et skriftligt indlæg.

Domstolen nåede til - efter en diskussion i pkt. 41-50 over adskillige sider - at R havde været berettiget til at fremføre sin mening i et offentligt forum vedr. et spørgsmål af offentlig interesse, og at udtalelsen havde et faktisk grundlag.

Den nationale domstol havde ikke taget hensyn til, at tvisten lå mellem ytringsfrihed og retten til beskyttelse af sit omdømme. Der forelå derfor en krænkelse af EMK art. 10.

R havde ikke søgt om erstatning, alene sagsomkostninger, som blev tillagt med 4.000 €

Afgørelsen er énstemmig og på 13 sider på domstolens hjemmeside i engelsk version.

Landsforeningens Meddelelse 34/2013

Menneskerettigheder - Asyl - Afghanske tolke m.v. - Engelsk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 3 og art. 8

To afghanske statsborgere fik ikke medhold i, at de risikerede overgreb, hvis de efter afslag på asyl i England blev tilbagesendt til hjemlandet efter at have været hhv. chauffør for FN og tolk for de amerikanske styrker.

H og B mod Storbritannien, app. 70073/10 og 44539/11, 9/4 2013

To afghanske statsborgere, H og B, kom til England i henholdsvis 2008 og 2011 og søgte, men fik afslag på asyl. De gjorde gældende, at deres udvisning til hjemlandet ville udsætte dem for forfølgelse fra Taleban som gengældelse for deres tidligere arbejde henholdsvis som chauffør for FN (H) og som tolk for de amerikanske styrker (B).

Afgørelsen er på 36 sider. Præmisserne vedr. H er i dommen fra pkt. 102.

Domstolen finder ikke, at H havde løftet bevisbyrden for, at Taleban på nuværende tidspunkt skulle være en risiko som følge af hans arbejde som chauffør i 2005 - 2008, hvilket ikke - bortset fra et enkelt truende telefonopkald - havde givet problemer.

Præmisserne vedr. B følger fra pkt. 110. Han havde arbejdet for de amerikanske styrker som tolk fra 2009 til 2011 og frygtede Taleban, hvis han blev sendt tilbage.

I den engelske asylsagsbehandling havde der været troværdighedsproblemer, som domstolen ikke fandt anledning til at underkende. Derfor kunne man heller ikke godtage hans nye anbringender om, at også de afghanske myndigheder var efter ham. Humanitære hensyn, fordi B ved en tilbagesendelse ville være uden midler, ville heller ikke forhindre udsendelse.

B's nye argument, at han ikke kunne leve i sikkerhed i Kabul på grund af sit tidligere uprofilerede arbejde i Kunar Provinsen, fik han heller ikke medhold i. Han havde ikke bidraget med oplysninger om, hvorfor han risikerede at blive genkendt i Kabul, der lå uden for Talebans kontrol.

B gjorde vedr. EMK art. 8 gældende, at det ville krænke hans ret til familierelationer, hvis han skulle sendes hjem. Han havde venner, men ikke familie i England og var kommet dertil som voksen. Domstolen fandt denne del af klagen åbenlys grundløs.

Afgørelsen er en 6-1 beslutning. Man pålagde regeringen ikke at udsende de pågældende, før afgørelsen var endelig.

Landsforeningens Meddelelse 35/2013

Menneskerettigheder - Fængsler - Peberspray - Tåregas - Tortur - Erstatning - Estiske, tyrkiske og polske sager

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 3 og art. 8

Der findes også fængsler i Danmark, som indsatte vil gøre meget for at forlade i utide. Her refereres imidlertid nogle sager, som redaktøren har fået henledt opmærksomheden på via Justitsministeriet og med lån fra ministeriets referater. Sag nr. 2 er en sag om misbrug af tåregas.

1) Julin mod Estland app. 16563/08, 40841/08, 8192/10 og 18656/10, 29/5 2012

Sagen drejede sig om en indsat, Julin, herefter J, der angiveligt havde udvist aggressiv adfærd efter at være blevet nægtet at tage tobak med i strafcelle. Han var herefter blevet fastspændt til en fikseringsseng i næsten 9 timer.

Domstolen påpeger, at fiksering alene skal benyttes for at forebygge selvskadende adfærd, alvorlig fare for andre eller for at opretholde sikkerheden i fængslet - ikke som et middel til straf.

Selv hvis J's adfærd i første omgang havde gjort fastspændingen berettiget, fandt domstolen ikke, at situationen havde haft samme grad af alvor i hele fikseringsperioden. Efter 6 timer havde myndighederne fortsat holdt klager fastspændt, selv om han forholdt sig stille. Der var derfor sket en krænkelse af EMK art. 3.

Nogle andre klager, herunder beslutning om, at J skulle iføres håndjern, når han var uden for cellen, var - også henset til, at J både fysisk og verbalt modsatte sig dette - ikke en krænkelse, heller ikke, at J ikke havde fået medhold i sine klager i det nationale system.

J fik i tortgodtgørelse for krænkelsen af EMK art. 3 tillagt 10.000 € Afgørelsen er énstemmig.

2) Ali Günes mod Tyrkiet, app. 9829/07, 10/4 2012

Klageren Günes, herefter G, var en skolelærer, som grundet uroligheder i en demonstration var blevet holdt fast af politiet og dernæst sprayet med tåregas i næsen og øjnene. Han måtte siden under speciallægebehandling.

Domstolen understregede, at anvendelse af tåregas under ingen omstændigheder kunne retfærdiggøres, når vedkommende allerede var under politiets kontrol. Der forelå derfor en krænkelse af EMK art. 3. Det var ligeledes en krænkelse, at myndighederne ikke havde foranstaltet en efterforskning som følge af G's klage.

G blev tillagt 10.000 € i tortgodtgørelse efter påstand. Afgørelsen er énstemmig.

3) Piechowicz mod Polen, app. 20071/07, 17/7 2012

Klageren Piechowicz, herefter P, var af de polske myndigheder vurderet som en farlig indsat som tiltalt for narkohandel og lederskab af en kriminel organisation. Han beholdt denne status, indtil han blev løsladt 2 år og 9 måneder senere.

Som følge heraf var han indsat i en konstant overvåget celle. Hver gang han skulle ind og ud af cellen, blev han kropsvisiteret og afklædt foran vagterne, ligesom der også hver gang blev foretaget analundersøgelser.

Når klager befandt sig uden for cellen, førte to vagter tilsyn med ham, og han bar sammenkædede lænker på hænder og fødder. Der var begrænset besøgsadgang for familien, hans korrespondance blev overvåget, og han blev nægtet deltagelse i sociale aktiviteter med de andre indsatte.

Domstolen fastslog, at alvoren af de forbrydelser, som P var tiltalt for, kunne retfærdiggøre hans indledende status som farlig indsat, men at disse ikke kunne stå alene i vurderingen af, om klagers status som farlig indsat skulle opretholdes. De systematiske, indgribende og usædvanligt pinlige kontroller, som var blevet foretaget over for klager, havde overskredet, hvad der var nødvendigt for at opretholde sikkerheden i fængslet. Der forelå derfor en krænkelse af EMK art. 3 (præmis 178).

P havde også en række andre klager - ikke alle kunne behandles, da han ikke havde udtømt det nationale system, men han fik medhold i, at besøgsrestriktionerne udgjorde en krænkelse af EMK art. 8.

Han blev tillagt en tortgodtgørelse på 18.000 €

Dommen er på 49 sider og énstemmig.

Landsforeningens Meddelelse 36/2013

Vold - Nødværge - Udvisningspåstande - Frifindelse

Straffelovens § 13 og § 244, udlændingelovens § 26

Undertiden koncentrerer anklagemyndigheden sig om kun at få dømt den ene i et slagsmål. Her havde man rejst tiltale både mod en restaurationsgæst R og dørmanden D, der svarede igen på volden. I byretten blev begge dømt. R fik 3 måneder, der også omfattede besiddelse af narkotika, delvist med henblik på videresalg. Dommen blev gjort delvist betinget.

D fik ubetinget fængsel i 60 dage, henset til, at han havde en tidligere betinget voldsdom fra 2007, ligesom han blev frataget retten til at være dørmand.

D, der var bosnisk statsborger med langvarigt ophold her i landet, blev af anklagemyndigheden i byretten indstillet til ubetinget udvisning, men det sagde Udlændingestyrelsen nej til med henvisning til udl. § 26, stk. 2, og henledte opmærksomheden på betinget udvisning i medfør af udl. § 24 b. Det blev så resultatet i byretten.

D ankede til frifindelse. Landsretten lagde til grund, at han 3 gange havde sparket R i maven. Men efter bevisførelsen blev det ligeledes lagt til grund, at R 3 gange løb frem mod D for at slå ham, og at D afværgede angrebet ved en bevægelse, hvor han løftede knæet og stak foden frem. Disse bevægelser var nødvendige for at afværge et påbegyndt uretmæssigt angreb og var forsvarlige. D's handlinger var derfor straffri som nødværge efter straffelovens § 13, stk. 1, hvorfor der skete frifindelse.

VL 11. afd. nr. S-0131-13, 8/4 2013

R på 28 og D på 29 år var tiltalt, R for straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1 (burde nok være stk. 2, ER), ved i februar 2012 uden for en restaurant med knyttet hånd at have slået ud efter ansigtet på dørmand D, der kun undgik at blive ramt, fordi han undveg.

I forhold 2, lov om euforiserende stoffer, ved samme nat på politistationen at have været i besiddelse af 298 g hash og 0,84 g amfetamin med henblik på delvis videre salg.

D, straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 1, ved samme nat at have sparket R flere gange i maven og slået ham en gang i ansigtet med flad hånd.

R påstod forhold 1 henført under straffelovens § 248, og erkendte kun besiddelse til eget brug i forhold 2.

D påstod frifindelse også for en påstand om udvisning og frakendelse af retten til at være dørmand.

Der var en omfattende bevisførelse i byretten, herunder ansatte i restauranten, politifolk og forbipasserende (der ikke refereres her, dommen er på 9 sider).

Byretten lagde til grund, at der var opstået uoverensstemmelse mellem de tiltalte, idet D skubbede til R for at få ham til at forlade restauranten. Efter D's forklaring, der blev støttet af flere vidner, blev det lagt til grund, at R herefter tre gange løb hen mod D med løftet arm. Herefter løftede D sit ben og sparkede R i maven.

R løb endnu en gang hen mod D med løftet hånd for at give et knytnæveslag i ansigtet, hvilket blev afværget af D.

Der var hverken tale om § 248 eller § 13.

Efter mængden af stof sammenholdt med fundet af en vægt på R's person, var R skyldig efter anklageskriftet i forhold 2.

Straffen for R blev fastsat til en delvis betinget dom på 3 måneder, hvoraf 40 dage skulle afsones.

Straffen for D blev fastsat til ubetinget fængsel i 60 dage.

"Retten har lagt vægt på voldens karakter og omfang, men også på, at den vold tiltalte blev dømt for i 2007 er begået i oktober 2006."

Der skete betinget udvisning og rettighedsfrakendelse.

D ankede til frifindelse under påberåbelse af nødværge eller exces i nødværge. Anklagemyndigheden påstod skærpelse.

Landsretten bemærkede, at dommen i 2007 var med betinget straf.

Der var igen omfattende bevisførelse. D forklarede bl.a., at R havde været meget aggressiv, hvorfor han blev ført ud og bedt om at forlade stedet. D havde skubbet ham væk. R kom herefter farende mod D, der i refleks satte benet op uden at sparke. Dette skete tre gange.

R forklarede bl.a., at han ikke mindedes at have været i kontakt med D, før denne sparkede ham i maven tre gange. Han var ikke blevet skubbet ud af restauranten.

Andre vidner forklarede, at R 2-3 gange gik frem mod D med løftet eller knyttet hånd for at slå. Han var blevet skubbet - ikke sparket - væk med foden. R faldt ikke omkuld.

En politiassistent, der overværede sidste del af episoden, forklarede, at R var uden for pædagogisk rækkevidde.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Efter indholdet af den indankede doms præmisser lægger landsretten til grund, at tiltalte af byretten er fundet skyldig i 3 gange at have sparket R i maven, hvorimod tiltaltes yderligere handling alene er beskrevet som en afværgelse. Det må således antages, at det er de 3 spark før politiets ankomst, som tiltalte blev fundet skyldig i, og som tiltalen for landsretten i henhold til anklagemyndighedens påstand derfor angår. Denne forståelse af byrettens dom og tiltalen har anklagemyndigheden under hovedforhandlingen bekræftet.

Efter tiltaltes forklaring, der støttes af forklaringerne fra vidnerne V₁, V₂, V₃, og V₄, kan det lægges til grund, at R 3 gange løb frem mod tiltalte for at slå ham, og at tiltalte afværgede angrebet ved en bevægelse, hvor han løftede knæet og stak foden frem. Der kan ikke heroverfor lægges afgørende vægt på forklaringen fra R, der var tiltalt for byretten, eller på forklaringen for byretten fra V₅.

Under de anførte omstændigheder må det antages, at tiltaltes bevægelser med foden var nødvendige for at afværge et påbegyndt uretmæssigt angreb, og at tiltaltes handlinger som dørmand ikke åbenbart gik ud over, hvad der under hensyn til angrebets farlighed, R's person og det angrebne retsgodes betydning var forsvarligt. Tiltaltes handlinger er derfor straffri som nødværge i medfør af straffelovens § 13, stk. 1.

Landsretten frifinder derfor tiltalte."

Landsforeningens Meddelelse 37/2013

Våben - Forsæt - Forsøg - Frifindelse

Våbenlovens § 1, straffelovens § 21 og § 22

En amerikaner A var tiltalt for overtrædelse af våbenloven, da man i hans flyttegods, pakket ned af et flyttefirma, fandt en revolver. Han havde selv, da containeren befandt sig på et amerikansk skib i tysk havn, kontaktet myndighederne, der desuagtet valgte at tiltale ham. Frifundet i byretten. Anklagemyndigheden ankede, men frifindelsen blev stadfæstet med en anden begrundelse.

ØL 21. afd. nr. S-3279-12, 9/4 2013

Den nu herboende amerikaner A var tiltalt for overtrædelse af våbenlovens § 1, ved i oktober 2011 i en container som en del af sit flyttegods til toldkontoret i Danmark at have indført en revolver Smith & Wesson.

I forhold 2 overtrædelse af våbenbekendtgørelsen, ved under samme omstændigheder at have indført en machete med klinge på 40 cm.

Der var påstand om en bøde på 5.000 kr. samt konfiskation.

A påstod frifindelse, men protesterede ikke mod konfiskationspåstanden.

Han forklarede bl.a., at han var flyttet til Danmark en måned forinden i en midlertidig bolig. Hans ejendele blev pakket ned i september, mens han var til stede, men han deltog ikke. Flyttefirmaet udfærdigede pakkelister, som han fik udleveret, da dagen var omme. Han læste ikke listerne linie for linie, men skimmede dem.

Han havde arrangeret, at diverse våben blev opbevaret hos en ven i byen. Ca. 3 uger efter pakningen talte han med sin ven, der sagde, at alt var på plads, bort set fra en revolver, som vennen ikke kunne finde.

A gennemgik herefter pakkelisterne og opdagede, at en blå taske stod på en af listerne. Han kontaktede shippingfirmaet og bad dem kontakte myndighederne i Danmark. Han regnede med, at det krævede en tilladelse at have (skyde)våben i Danmark.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Tiltalte har forklaret, at han i USA ved en fejl fik pakket henholdsvis sin revolver og machete blandt sine flytteting. Tiltaltes flytteting blev efterfølgende anbragt i en container, som blev sejlet til Danmark.

Da tiltalte den 24. oktober 2011 blev klar over, at revolveren var havnet i containeren, kontaktede han straks flyttefirmaet og der blev taget kontakt med dansk politi og toldmyndigheder.

Containeren befandt sig da på et amerikansk skib i Tyskland. Containeren blev losset om på et mindre skib og sejlet til Danmark.

Efter aftale med politi og SKAT København foretog SKAT herefter kontrol af containeren ved ankomsten til Københavns Havn. Revolveren og macheten blev fundet og overgivet til politiet den 31. oktober 2011. Flyttefirmaet fik herefter adgang til containeren.

På denne baggrund og efter de i øvrigt foreliggende oplysninger finder retten, at tiltalte ved sin adfærd har forhindret, at revolveren blev indført i Danmark. Der findes således at være tale om frivillig tilbagetræden fra forsøg, hvorfor tiltalte vil være at frifinde i forhold 1, jf. straffelovens § 22.

Macheten blev fundet af SKAT ved kontrol af containeren i Københavns Havn, hvorfor der alene findes at kunne være tale om forsøg på at have indført macheten. Da førstegangsovertrædelse af våbenbekendtgørelsens § 15, stk. 1, jf. § 44, stk. 4, straffes med bøde, vil tiltalte herefter være at frifinde i sagens forhold 2, jf. straffelovens § 21, stk. 3.

Påstanden om konfiskation tages efter parternes påstande til følge som nedenfor bestemt."

Anklagemyndigheden ankede med påstand om domfældelse efter anklageskriftet og bøde. A påstod stadfæstelse.

Landsretten citerer i dommen noget mailkorrespondance mellem A og flyttefirmaet og flyttefirmaet og de danske myndigheder.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Revolveren og macheten blev fundet af SKAT i en container med tiltaltes effekter i forbindelse med kontrol af disse. I hvert fald på dette tidspunkt må effekterne, herunder revolveren og macheten, anses for at være indført i Danmark.

Både forhold 1 og 2 er således fuldbyrdet, og der er derfor ikke grundlag for at overveje spørgsmål om tiltaltes eventuelle tilbagetræden fra forsøg eller straffortfald efter straffelovens § 21, stk. 3.

For så vidt angår forhold 1 bemærkes herefter, at det efter tiltaltes forklaring må lægges til grund, at han ikke selv havde pakket revolveren i de kasser, der skulle til Danmark, og at han først, da spørgsmålet om revolveren senere blev rejst, blev opmærksom på, at den blå taske, hvor våbenet på et tidspunkt havde været opbevaret, stod på en af pakkelisterne over effekter, der skulle til Danmark.

Det kan endvidere lægges til grund, at tiltalte, da han blev opmærksom på, at revolveren kunne være på vej til Danmark i containeren med hans effekter, kontaktede flyttefirmaet og sørgede for, at de danske myndigheder blev underrettet med henblik på, at revolveren ikke skulle indføres i Danmark, og at den kunne tages i bevaring af de danske myndigheder eller returneres til USA.

Under disse omstændigheder finder landsretten ikke, at tiltalte har udvist hverken forsæt eller en strafbar uagtsomhed med hensyn til, at revolveren blev pakket i containeren og således indført i Danmark.

For så vidt angår forhold 2 bemærkes, at tiltaltes forklaring om omstændighederne ved pakningen af macheten, og at han ikke var sig bevidst, at macheten var pakket i containeren, ikke kan afvises. Han findes på denne baggrund alene at have udvist en så beskeden grad af uagtsomhed, at der ikke er grundlag for at straffe ham som påstået.

På denne baggrund tiltrædes det, at tiltalte er frifundet som sket.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

- oo0oo -

Forsvareren udtalte efter landsrettens dom til Ritzau:

"Ingen, man fortæller den historie, kan forstå, hvorfor der blev rejst en sag, siger han.

Vi er tilfreds med frifindelsen, men efter min opfattelse har det været spild af tid."

Landsforeningens Meddelelse 38/2013

Erstatningsansvarsloven - Tort og godtgørelse, herunder til efterladte

Erstatningsansvarslovens § 26 og § 26 a

Oversigtsartikel i lighed med tidligere artikler i Lf.Medd. 39/2008, 10/2009, 7/2010, 21/2011 og 65/2012.

Artiklen omfatter:

1. Sædelighedssager
2. Manddrab, vold og personskade
3. Andet
4. Pårørende

Under hvert afsnit først de trykte afgørelser, TfK og UfR, herefter enkelte sager fra Landsforeningens Meddelelser.

1) Sædelighedssager

1.1) TfK:

2012.405 V. 75.000 kr.

Samleje og anden kønslig omgængelse med steddatter f. 1991 over en 2-årig periode til ultimo 2006. Byretten havde tillagt 100.000 kr. som begæret. 2 års fængsel stadfæstet.

2012.480 Ø. 10.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser ved berøring af 18-årigs lem. Byretten havde nøjedes med 8.000 kr. 20 dages fængsel stadfæstet.

2012.489 Ø. 30.000 kr.

Flere gange anden kønslig omgængelse med 9-10 årig datter. Landsretten forhøjede godtgørelsen fra 20.000 kr. og stadfæstede straffen på 9 måneders fængsel.

2012.519 Ø. 50.000/25.000/10.000/5.000 kr.

Oralsex og anale samlejer med 5 drenge/unge mænd over en længere periode. Landsretten forhøjede straffen fra 3 til 3½ år med pålæg om ikke at færdes i parker m.v. og lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig m.v. Der var tale om både forhøjelser og nedsættelser af godtgørelserne.

2012.529 Ø. 20.000 kr.

Anden kønslig omgængelse, til dels forsøg ved at få en fremmed 17-årig pige til at give T et "handjob" og "blowjob". 6 måneders fængsel stadfæstet.

2012.554 Ø. 40.000 kr.

Forsøg på voldtægt af særlig farlig karakter med 3 kvælertag, der frembød manifest livsfare på Roskilde-festivalen. § 216, stk. 2. Landsretten forhøjede erstatningen med 10.000 kr. og lagde 3 mdr. oveni op til 1 år og 6 måneder.

2012.616 Ø. 50.000 kr.

Anden kønslig omgængelse end samleje med 14-årig pige, henført under § 222, stk. 3, henset til aldersforskel og at pigen var psykisk ustabil. Fængsel i 1 år og 6 mdr. stadfæstet af landsretten. Tortgodtgørelsen var efter påstand.

2012.713 Ø. 60.000 kr.

Kontaktvoldtægt, hvor A blev kastet ned i varebils varerum og voldtaget, efter at parterne havde mødt hinanden på en bytur. Landsretten forhøjede en tillægsstraf på 1 år og 3 mdr. til 1 år og 6 mdr., da det ikke kunne føre til strafnedsættelse, at forholdet var begået for 6 år siden. Tortgodtgørelsen tiltrådt af landsretten.

2012.779 V. 30.000 kr.

Blufærdighedskrænkelser og anden kønslig omgængelse med datter født 1996 samt stukket en del af sit kønslem ind i skede og onaneret til sædafgang. Straffelovens § 222, stk. 3. Straffen på 2½ år stadfæstet. Torterstatningen nedsat fra 50.000 til 30.000 (uden særlig begrundelse).

2012.855 V. 80.000 kr./10.000 kr.

Voldtægt og anden kønslig omgængelse over for 16-årig steddatter i 2009, samt blufærdighedskrænkelser over for 14-årig steddatter. Landsretten skærpede straffen fra 1 år og 9 mdr. til 2 år og 3 mdr. og stadfæstede torterstatningerne.

2012.908 V. 60.000 kr.

Kontaktvoldtægt i en baggård efter at være mødtes i en varmestue forinden. Landsretten nedsatte straffen fra 2 til 1½ års fængsel og erstatningen fra 70.000 kr.

2012.1010 V. 0 kr.

T, der ikke boede sammen med sin kæreste, frifundet for overtrædelse af straffelovens § 223 ved at have haft samleje med kærestens 16-årige datter. I byretten idømt 8 mdr. betinget med dissens. Landsretten, der tiltrådte, at det var bevist, at T i perioden havde haft flere samlejer med F, frifandt T i begge forhold, idet landsretten ligesom byrettens mindretal fandt, da moderen og T ikke boede sammen, og da F ikke boede hjemme, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at F var T's stedbarn, og den omstændighed, at F kaldte T for far, og T af og til omtalte F som sin datter, kunne ikke føre til et andet resultat.

2012.1050 Ø. 15.000 kr.

Pædagog på en ungdomsinstitution § 224, jf. § 219, befølte en 16-årig kvindelig beboer, A, på brysterne og i skridtet inden for tøjet og i ikke under to tilfælde formåede A til med hånden at manipulere sit lem til udløsning. T var af byretten straffet med 60 dages fængsel. Landsretten lagde til grund, at T udnyttede det tillids- og afhængighedsforhold, som en skrøbelig 16-årig pige havde til ham. Straffen forhøjet til fængsel i 3 måneder. T blev endvidere i en periode på 2 år frakendt retten til at udøve arbejde som pædagog og andet arbejde på hjem for institutionsanbragte piger under 18 år samt frakendt retten til på anden måde erhvervsmæssigt eller i forbindelse med fritidsaktiviteter at beskæftige sig med piger under 18 år. (Dissens).

2012.1087 V. 0 kr.

Afdelingsleder på pædagogisk opholdssted for frivilligt anbragt adskillige gange samleje med F. T blev tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 219, men blev frifundet i byretten. Landsretten fandt, at institutionen var omfattet af begrebet en "lignende institution" i straffelovens § 219, og at T derfor havde overtrådt bestemmelsen. Det forhold, at F var frivilligt anbragt, kunne ikke føre til et andet resultat, henset til, at det efter bestemmelsens forarbejder bl.a. var formålet med bestemmelsen at forebygge ansattes misbrug af magt og indflydelse over for anbragte på institutionen. T blev straffet med fængsel i 3 måneder, som blev gjort betinget, og i medfør af straffelovens § 79, stk. 2, 1. pkt., frakendt retten til i 2 år fra landsrettens dom at arbejde som pædagog eller udøve virksomhed på institutioner, opholdssteder eller lignende, der væsentligst bebos af børn og unge. Der var ikke grundlag for at tilkende F godtgørelse for tort.

2012.1105 V. 20.000 kr.

T født 1952 havde samleje og gensidig oralsex med pige på 14 år. Byretten idømte 6 måneders fængsel, landsretten 4 måneders fængsel, henset til pdes den betydelige aldersforskel og pda, at der havde været tale om et kærestelignende forhold.

2013.7 V. 30.000 kr.

Anden kønslig omgængelse over for kærestens blinde handicappede søn over en 5-årig periode. Voldsforholdet var forældet, men dømt efter § 225, jfr. § 222, stk. 2, jfr. stk. 1, og jfr. § 216, stk. 1, samt § 232 og § 123. Fængsel i 1½ år, da forurettede var særlig værgeløs og følsom som følge af sit synshandicap.

2013.23 Ø. 20.000 kr.

Tilsneget sig samleje med sovende kvinde. Landsretten henførte forholdet under § 218, stk. 2, hvor byretten havde henført det under § 221. Tidligere straffet. 6 mdr.s fængsel.

2013.41 Ø. 15.000 kr.

Anden kønslig omgængelse med 10-årig steddatter. 3 mdr.s fængsel og erstatningen stadfæstet.

2013.74 V. 70.000 kr.

Voldtægt og anden kønslig omgængelse med retarderet kvinde, som T havde fulgt efter, efter at have mødt hende i bussen. T tidligere straffet for sædelighedsforbrydelser. 2½ år, en nedsættelse fra byrettens 2 år og 9 mdr. Der var bedt om 100.000 i tort, landsretten stadfæstede her byrettens afgørelse

2013.80 Ø. 10.000 kr./15.000 kr.

I forbindelse med massagebehandling gjort sig skyldig i blufærdighedskrænkelser over for 4 kvindelige patienter. 60 dages fængsel. A, der havde fået tiltaltes finger op i vagina, 15.000 kr., de øvrige, hvor tiltalte havde berørt skamlæber og klitoris, 10.000 kr. Rettighedsfrakendelse vedr. kvinder i massagebehandling.

2013.209 V. 25.000 kr.

Samleje og anden kønslig omgængelse ved tvang med 14-årig pige, som T troede var 16 år ved at true med at offentliggøre nøgenbilleder af hende. Tillige § 223 a, jfr. § 21, og blufærdighedskrænkelser. Fængsel i 9 mdr. ubetinget (dissens).

2013.175 V. 80.000 kr.

§ 216, jfr. § 224, i to tilfælde og efterfølgende fuldbyrdet voldtægt og ulovlig frihedsberøvelse i 2½ time. Ingen forudgående kontakt, derfor bedømt som overfaldsvoldtægt og 2½ års fængsel. Iraner med opholdstilladelse fra 2008, men uden herboende familie. Udvist for bestandig. Godtgørelsen fastsat efter omstændighederne, herunder at forurettede havde været frihedsberøvet i et længere tidsrum.

2013.182 V. 0 kr.

Berøring af børnebørn ikke karakter af anden kønslig omgængelse, men blufærdighedskrænkelser og dermed forældet. Også frifundet i forhold, der havde karakter af anden kønslig omgængelse, da gerningstidspunktet var forkert angivet i anklageskriftet.

1.2) UfR:**U 2011.1473 H = TfK 2011.506 H. 30.000 kr.**

Seksuelt misbrug af 13-15-årig steddatter, herunder både blufærdighedskrænkelser, anden kønslig omgængelse og forsøg på samleje i 2004 i Italien, da steddatter var 14 år, hvilket også var strafbart i Italien. 1 års fængsel, anken til skærpelse var for sen. Ikke grundlag for at forhøje torterstatningen, hvor landsrettens afgørelse blev stadfæstet. Der var krævet 75.000.

U 2011.2775 V. 70.000 kr.

Groft overfald med kvælergreb og slag med gardinstang over længere tidsrum på hotel, forsøg og siden fuldbyrdet voldtægt. Senere ildspåsættelse i besøgscelle. 3 ½ års fængsel.

U 2012.998 V. 100.000 kr./30.000 kr.

Vanrøgt og mishandling af ægteparrets børneflokk, for faderens vedkommende tillige § 210, jfr. § 216, jfr. til dels § 224, i forhold til datter og voldtægt af mindreårig steddatter. De vanrøgtede børn, bortset fra det yngste, tilkendt 30.000 kr. Datter og steddatter hver 100.000 kr. 11 og 4 års fængsel.

U 2012.2297 H. 70.000 kr.

Den 17-årige T blev i stedet for forvaring idømt 7 års fængsel for forsøg på grov voldtægt og manddrab. Landsretten og Højesteret nedsatte byrettens tortgodtgørelse på 100.000 kr. til 70.000 kr. Der var ikke grundlag for at ændre det almindelige niveau for tortgodtgørelse, sagde Højesteret.

U 2013.91 V. 20.000 kr. – 200.000 kr.

T blev fundet skyldig i en lang række seksuelle overgreb over længere perioder, herunder samlejer og anale samlejer mod sine biologiske børn og to veninder til en datter. Alle børn var kommet i hjemmet. Ikke fuld tilstrækkelig anledning til at dømme til forvaring (dissens), men fængsel i 12 år henset til den lange periode, og at der i flere af forholdene var tale om voldtægt, herunder i to af forholdene under særligt skærpende omstændigheder. Pålæg efter straffelovens § 236, stk. 2.

1.3) Lf.Medd. Ingen afgørelser.

2) Manddrab, vold og personskade

2.1) Tfk: Ingen afgørelser.

2.2) UfR

U 2012.998 V

Se ovenfor under 1.2 om vanrøgt og mishandling.

U 2012.1957 Ø. 10.000 kr.

T1 og T2 overfaldet plejere på hospital, herunder med en brosten, byretten frifandt for erstatningskrav, bortset fra svie og smerte. Landsretten, for hvilken sagen blev videreført civilt, tilkendte hver 10.000 kr., henset til forbrydelsens grovhed og følgerne for appellanterne, herunder alvorlig angst og utryghed. De tiltalte idømt anbringelsesdomme i byretten.

U 2012.2297 H. 70.000 kr.

Se ovenfor under pkt. 1.2 om forsøg på grov voldtægt og manddrab.

U 2012.3419 V. 0 kr.

Ikke torterstatning til børn, der var blevet slået af deres mor, der på gerningstidspunktet havde det psykisk dårligt, med knyttet hånd på arme og krop samt lussinger. Betinget dom uden straffastsættelse.

2.3) Lf.Medd.

11/2012 Ø. 15.000 kr.

Forsøg på manddrab, stukket i ryggen med kniv, alene § 26, stk. 3. 14 års fængsel, der også omfattede fuldbyrdet manddrab.

3) Andet

3.1) Tfk: Ingen afgørelser.

3.2) UfR:

U 2011.2343 H. 25.000 kr.

Kommune havde uberettiget videregivet oplysninger om alkoholmisbrug i strid med persondataloven.

3.3) Lf.Medd. Ingen afgørelser.

4) Pårørende

4.1) TfK:

2012.933 V. 100.000 kr./120.000 kr.

Kvinde dræbt kæreste/ekskæreste straffet med fængsel i 13 år. Afdødes forældre tillagt erstatning, da der fortsat var et nært forhold mellem afdøde og forældrene. Faderen fik mere, da det var ham, der dagen efter fandt afdøde oven på det brutale drab.

4.2) UfR:

U 2012.3262 V. 100.000 kr./120.000 kr.

Se ovenfor TfK 2012.933 V under pkt. 4.1

U 2013.866 H. 0 kr.

To kvinder dræbt ved trafikulykke forårsaget af bilist, der med promille på 1.02 med for høj hastighed kørte over i den anden side af vejen. Dømt efter § 241, men der var ikke grundlag for at bedømme kørslen som særlig hensynsløs. Højesteret, der stadfæstede landsrettens afslag på erstatning, udtalte i begrundelsen, at det forhold, at et dødsfald er forvoldt ved grov uagtsomhed i forbindelse med spirituskørsel, indebærer ikke i sig selv, at kørslen i relation til den følelsesmæssige belastning af de efterladte må sidestilles med kørsel på særlig hensynsløs måde.

U 2013.905 V. 100.000 kr.

Mor og samlever mishandlet 15 mdr. gammel søn af M til døde. Barnets far nedlagde påstand om 100.000 (og begravelsesomkostninger), hvilket blev fulgt af byretten. Landsretten behandlede ikke spm. Henholdsvis 4 og 9 års fængsel.

U 2013.950 Ø. 0 kr.

Ikke yderligere erstatning efter dansk rets almindelige erstatningsregler til mor, der pådrog sig psykisk skade efter faderens drab på deres to børn. Under straffesagen tillagt godtgørelse efter EAL § 26 a. I dommen udførligt om lovens forarbejder.

4.3 Lf.Medd.

Lf.Medd. 63/2012 B. 0 kr.

A og B var oprindeligt sigtet for overtrædelse af § 246, men efter at sagen blev forelagt Retslægerådet, blev tiltalen § 245, for på et apotek at have overfaldet C med spark på hovedet og kroppen, hvorved denne bl.a. brækkede et ribben og fik sprængt sin milt. C afgik ved døden 15 dage efter overfaldet, men Retslægerådet udtalte bl.a., at det var sandsynligt, at en tidlig diagnose ville have medført et anderledes forløb, så

man kunne have foretaget den nødvendige operation med større mulighed for helbredelse.

Der skete frifindelse for afdødes mors erstatningskrav efter EAL § 26 a, da C's død ikke fandtes at være forvoldt ved grov uagtsomhed som følge af den udøvede vold.

Straffe på 8 måneder og 1 år og 3 måneder, sidstnævnte incl. henholdsvis reststraffe og andre forhold.

Lf.Medd. 87/2012 V. 100.000 kr./120.000 kr.

Se ovenfor TfK 2012.933 V under pkt. 4.1